

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गीको पत्रिका

साझाकुरा

राष्ट्रिय दैनिक

www.sajhakuranews.com

उपभोक्ता सचेत बनौं

- अखाद्य, सडेगलेको वा म्याद नाघेको तथा अस्वभाविक रूपमा बढी मूल्य वा कम तौलका वस्तु विक्री गर्ने जस्ता कार्य गैह्र कानूनी हो,
- त्यस्ता गैह्रकानूनी कार्य भएको जानकारी पाउनासाथ वाणिज्य, आपूर्ति तथा उपभोक्ता संरक्षण विभाग वा वाणिज्य तथा उपभोक्ता हित संरक्षण कार्यालय, सम्बन्धित जिल्ला प्रशासन कार्यालय, स्थानीय तह वा टोल फ्री नं. ११३७ मा उजुरी गरौं,
- सचेत उपभोक्ता बनौं, आफ्नो मौलिक अधिकारको सदुपयोग गरौं।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

बागमतीमा संघबाट तीन सचिव आए, विशिष्ट श्रेणीका कर्मचारी संकट

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ११ पुस/राजनीतिक भागबण्डा भिलाउन मन्त्रालयको संख्या बढाएर १४ वटा पुर्‍याएको बागमती प्रदेश सरकारको मन्त्रालयमा सचिव नहुँदा कार्यसम्पादन फितलो बन्दै गएको छ। मन्त्रालय संख्या धेरै भएकै कारण मन्त्रालय राख्ने घर फेला परिरहेको छैन। १४ मन्त्रालय रहेको बागमती प्रदेशका ७ मन्त्रालय सचिवविहीन बनेको छ। चार जना सचिवले दोहोरो जिम्मेवारीमा काम गरिरहेका छन्। प्रदेशसँग विशिष्ट श्रेणीका कर्मचारी अभाव हुँदा प्रशासनिक काम प्रभावित भएको हो। मन्त्रालयको कामकाज नै रोकित स्थितिमा पुगेपछि प्रदेश सरकारले यसअघिको मन्त्रपरिषद् बैठकबाट चारजना सचिवलाई दोहोरो जिम्मेवारी दिएर काम गराएको थियो।

सचिव अभावले समस्या भोगिरहेको प्रदेश सरकारको आग्रहमा संघीय सरकारले हालै तीन जना सचिव पठाएको छ। बागमतीमा लामो समयदेखि ७ सचिव पद रिक्त रहेकोमा संघीय सरकारले तीन सचिव खटाएको हो। डा. सुमित्रा गौतम, रिपेश कुमार शाक्य र वीरेन्द्रदेव भारतीयलाई पठाइएको सरकारका प्रवक्ता आन्तरिक मामिला तथा कानूनमन्त्री सुरजचन्द्र लामिछानेले जानकारी दिए। उनका अनुसार बिहीवार बसेको मन्त्रपरिषद् बैठकले डा. गौतमलाई स्वास्थ्य मन्त्रालयको जिम्मेवारी दिएको छ। शाक्य र भारतीयलाई जिम्मेवारी तोक्न बाँकी रहेको मन्त्री लामिछानेले बताए।

बागमतीमा संघबाट तीन सचिव आएसँगै अब ४ सचिव पद रिक्त छ। चार जना सचिवलाई दोहोरो जिम्मेवारी दिइएको छ। श्रम, रोजगार तथा यातायात मन्त्रालयका सचिव बलराम निरौलाको दुई महिना अघि नै सुरुवात भएर पनि सचिव अभावका कारण काम गरिरहेको मन्त्री लामिछानेले बताए। गत १० मंसिरमा बसेको मन्त्रपरिषद् बैठकले बढीनाथ गैह्र र राजेन्द्र कुमार केशीलाई दोहोरो जिम्मेवारी तोकेको थियो। सामाजिक विकास मन्त्रालयका सचिव गैह्रले युवा तथा खेलकुद मन्त्रालय र उद्योग, वाणिज्य, भूमि तथा प्रशासन मन्त्रालयका सचिव केशीले संस्कृति तथा पर्यटन मन्त्रालयको पनि जिम्मेवारी पाएका थिए। प्रदेशको गृह मन्त्रालयको रूपमा रहेको आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्रालयले नै विगत एक वर्षदेखि सचिव पाएको छैन। प्रदेशसभा सचिवालयका

सचिव पूर्णबहादुर दर्जीले आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्रालयको पनि जिम्मेवारी लिई आएका छन्। दोहोरो जिम्मेवारीमा रहँदा आफूलाई दैनिकरूपमा काम गर्न असहज हुने गरेको सचिव दर्जी बताउँछन्। दुई सिफ्टमा काम गर्नु परेको अवस्था रहेको उनले बताए। सचिव अभाव भएकाले देहेरो जिम्मेवारी दिएर काम गरिएको मन्त्री लामिछानेले बताए। मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रपरिषद् कार्यालयमै कानून सचिव पद रिक्त छ।

मन्त्री लामिछानेका अनुसार बागमती सरकारले प्रदेशमा समायोजन भएर आएका ११औँ तहका कर्मचारीलाई नै सचिवको जिम्मेवारी तोक्ने गरी गृहकार्य गरिरहेको छ। प्रदेश लोकसेवा आयोगबाट बृहदा भएका ११औँ तहका कर्मचारीलाई सचिव बनाउने गरी छलफल भइरहेको उनले बताए। सचिव अभावको समस्याको दीर्घकालीन समाधानका लागि प्रदेशले सचिव तयार गर्ने गरी छलफल भएको उनको भनाई छ। बागमतीले यसअघि नै प्रदेश निजामति सेवा ऐन बनाएर कार्यान्वयनमा लगिसकेको छ।

मकवानपुरगढी पत्रकार समाजमा नयाँ कार्यसमिति

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ११ पुस/मकवानपुरगढी पत्रकार समाजमा करिब ४० जना पत्रकार आबद्ध छन्। मकवानपुरमा पत्रकार महासंघ जिल्ला समितिपछि पत्रकारको साफा संस्थाको रूपमा गठित यो समाज दोस्रो हो। हालै सम्पन्न पत्रकार महासंघको निर्वाचनमा बागमती प्रदेश उपाध्यक्ष, जिल्लाका उपाध्यक्ष, दुई जना सहसचिव, दुई जना कार्यसमिति सदस्य, केन्द्रीय परिषद् सदस्य र प्रदेश परिषद् सदस्यमा गरी कुल ८ जना निर्वाचित भएका थिए।

मकवानपुरगढी गाउँपालिका अध्यक्ष दर्जेदारले पत्रकार समाजको अध्यक्षतामा निर्वाचित भए। उपाध्यक्षमा मनोज देवकोटा, सचिवमा श्रीराम अर्जुन, कोषाध्यक्षमा अशोक बजगाई, सह-सचिवमा भुवन घलान (सोमलाल) चयन भएको निर्वाचन समिति संयोजक तथा नेपाल पत्रकार महासंघ बागमती प्रदेशका उपाध्यक्ष हरि हुमागाईले जानकारी दिए। सदस्यहरूमा सञ्जिव सुनार (प्रहुर खबर डटकम), अञ्जना तामाङ न्यार, आँचल घिमिरे र सुमिना चौलागाई चयन भएका छन्।

उत्तम मकवानपुरगढीका पत्रकारले गरेको सहयोगको खुलेर प्रशंसा गरे। निवर्तमान अध्यक्ष हुमागाईले पत्रकारको साफा संस्थाको रूपमा रहेको यो समाजबाट स्थानीय सरकारले धेरै अप्ठेरा राख्ने बताउँदै राम्रो पक्षमा साथ दिने र कमि कमजोरी देखिए सचेत गराउनेसम्मको भूमिका निर्वाह गर्न पत्रकारलाई आग्रह गरे।

महासंघमा निर्वाचित ८ जनालाई स्वागत सम्मान यसैबीच २८ मंसिर २०८१ मा भएको पत्रकार महासंघको केन्द्र, प्रदेश र जिल्ला समितिको निर्वाचनबाट निर्वाचित ८ जना समाजका सदस्यलाई स्वागत सम्मान तथा बधाई ज्ञापन गरिएको छ। पत्रकार महासंघ बागमती प्रदेश उपाध्यक्षमा निर्वाचित हरि हुमागाई, जिल्ला उपाध्यक्षमा निर्वाचित ध्रुव अधिकारी, सहसचिव शिव विद्योगी चौलागाई र सन्तु रिजाल, कार्यसमिति सदस्य श्रीराम अर्जुन र सञ्जिव सुनार, केन्द्रीय परिषद् सदस्य सुजान विडारी र प्रदेश परिषद् सदस्यमा निर्वाचित बलराम पुडासैनीलाई अध्यक्ष स्वाइतान, निवर्तमान अध्यक्ष हुमागाई, उपाध्यक्ष पाख्रिनलगायतले प्रमाणपत्रसहित खादा, टीका लगाएर सम्मान तथा बधाई ज्ञापन गरेका थिए।

२९ जनाले गरे रक्तदान

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ११ पुस/हेटौंडा उपमहानगरपालिका-७ स्थित हेटौंडा बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाले स्थापना दिवसको अवसरमा रक्तदान गरेको छ। संस्थाको २६ औँ स्थापना दिवसको अवसरमा संस्थाको प्राङ्गणमा रक्तदान कार्यक्रमको आयोजना गरिएको संस्थाका अध्यक्ष इन्द्रबहादुर बस्नेतले जानकारी दिए। रक्तसञ्चार सेवाकेन्द्र हेटौंडाको प्राविधिक सहयोगमा आयोजना गरिएको रक्तदानमा ७ जना महिला र २२ पुरुष गरी २९ जनाले रक्तदान गरेका थिए। संस्थाले सामाजिक उत्तरदायित्व बहनमा

रहेर रक्तदान आयोजना गरिएको सहकारीका प्रबन्धक रामशरण गौतमले बताए। स्थापना दिवसको अवसरमा संस्थाले वार्षिकरूपमा रक्तदान गर्दै आएको छ। अन्य रगत समूहको तुलनामा 'ए पोजेटिभ' रगतको अभाव देखिएकोले यो रक्त समूहका व्यक्तिलाई रक्तसञ्चार सेवा केन्द्रमा आएर रगतदान गर्न प्राविधिक किशोर सापकोटाले आग्रह गरे। रक्तदानमा संस्थाका उपाध्यक्ष विजयबहादुर बस्नेत, पदाधिकारी, कर्मचारी शेरधर सदस्यहरूको सहभागिता रहेको थियो। स्थापना दिवसको अवसरमा संस्थाले सप्ताहव्यापी विविध कार्यक्रम गरेको छ।

बागमतीका ११ प्रादेशिक अस्पतालको अध्यक्ष नियुक्त

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ११ पुस/बागमती प्रदेशको ११ वटा प्रादेशिक अस्पतालले अध्यक्ष पाएको छ। प्रदेशको स्वास्थ्य मन्त्रालयले ११ जिल्लाको प्रादेशिक अस्पतालको अध्यक्ष नियुक्त गरेको हो। मन्त्रालयले प्रदेश स्वास्थ्य सेवा ऐन, २०७५ (पहिलो संशोधन) को दफा २६ (ख) उपदफा २ को काम, कर्तव्य र अधिकार बमोजिमको कार्यसम्पादन गर्नगरी अध्यक्ष नियुक्त गरेको हो। ऐनको दफा २६ (क) को उपदफा (१) बमोजिमको पदावधि कायम हुनेगरी दफा २६ (क) उपदफा (२) बमोजिम अस्पताल सञ्चालन तथा व्यवस्थापन समितिको अध्यक्ष नियुक्त गरिएको हो।

मन्त्रीस्तरीय निर्णय अनुसार भक्तपुर अस्पतालको अध्यक्षमा प्रदेशका पूर्वसांसद सूर्यविनायक-१, शशीजंग थापालाई नियुक्त गरिएको छ। मन्त्रीस्तरीय निर्णयनुसार पशुपति चौलागाई स्मृति अस्पताल दोलखाको अध्यक्षमा भीमेश्वर-१ का सुवास रिमाल, त्रिशुली अस्पतालको अध्यक्षमा विदुर-१० का उपेन्द्र बुढाथोकी, बकुलहर रत्ननगर अस्पतालको अध्यक्षमा रत्ननगर-२

चितवनका गोपाल कर्माचार्य, चौतारा अस्पतालको अध्यक्षमा चौतारा सागाचोकगढी-११ का केशवराज गिरीलाई नियुक्त गरिएको छ। त्यस्तै, रसुवा अस्पतालको अध्यक्षमा गोसाईकुण्ड-६ का विवश श्रेष्ठ, मेथिनकोट अस्पताल काभ्रेको अध्यक्षमा नमोबुद्ध-७ का विष्णुप्रसाद खनाल, बज्जाराही चापागाउँ अस्पताल ललितपुरको अध्यक्षमा गोदावरी-११ का रामहरि घिमिरे, टोखा चण्डेश्वरी अस्पताल काठमाडौंको अध्यक्षमा काठमाडौं-१८ का प्रकाश खड्गी, रामेछाप अस्पतालको अध्यक्षमा रामेछाप-६ का यमकुमार पाख्रिन र धादिङ अस्पतालको अध्यक्षमा गल्छी-५ की राधिका

बागमती प्रदेश लिगमा दोलखा र सिन्धुलीको जित

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ११ पुस/हेटौंडामा जारी दोस्रो बागमती प्रदेश लिग फुटबल प्रतियोगितामा बिहीवार भएको दुई खेलमा दोलखा र सिन्धुलीले जित हात पारेको छ। हेटौंडा-५, स्थित पिन्जे-ब्याम्पा रंगशालामा भएको पहिलो खेलमा दोलखाको टाइगर टिमले नुवाकोटको बटार युथ क्लबलाई २-१ गोल अन्तरले पराजित गर्‍यो। दोलखाका लागि सुजन माफ्री र

संग्राम श्रेष्ठले गोल गरे भने किशोर पण्डितले पेनाल्टीमार्फत एक मात्र गोल गरेका थिए। खेलको म्यान अफ द म्याच दोलखाका सुजन माफ्री घोषित भए। उनले फुरकर वापत नगद ३ हजार रूपाय र ट्रफी प्राप्त गरे। त्यस्तै दोस्रो खेलमा सिन्धुलीको ब्लु अल्पाईन क्लबले भक्तपुरको थिमी युथ क्लबलाई ३-० गोल अन्तरले पराजित गरेको छ। सिन्धुलीको जीतमा सञ्जिव धामी, सभिर धामी र रवि महतराले

गोल गरे। खेलको म्यान अफ द म्याच सिन्धुलीका रवि महतरा घोषित भए। प्रतियोगिता अन्तर्गत शुक्रवार १२:३० बजे हुने पहिलो खेलमा धादिङको धुनिवेशी युवा समाज र मकवानपुरको पदमपोखरी युथ क्लबबीच प्रतिस्पर्धा हुनेछ भने ३ बजे हुने दोस्रो खेलमा काभ्रेको माउण्ट एभरेष्ट एफसी र चितवनको भक्तपुर फुटबल क्लबबीच प्रतिस्पर्धा हुनेछ।

क्रिसमसको अवसरका शुभकामना आदानप्रदान

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ११ पुस/अग्नेजी नयाँवर्ष २०२५ र क्रिसमस पर्वको अवसरका हेटौंडामा शुभकामना आदानप्रदान गरिएको छ। एसडिए चर्चको आयोजनामा हेटौंडा उपमहानगरपालिका-१४ डुइभर डौंडामा शुभकामना आदानप्रदान तथा साँस्कृतिक कार्यक्रमको आयोजना गरिएको हो। एसडिए चर्च नेपालका अध्यक्ष एवम् एसडिए बाइबल कलेजका डाइरेक्टर डाक्टर शैलेश दिनदयालको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा ३ सय पटक भन्दा बढी रक्तदान गरी

गिनिज बुकमा रेकर्ड राखेका कोरियाका एडर पार्क संजुको प्रमुख आतिथ्यता रहेको थियो। कार्यक्रममा एसडिए चर्च बागमति प्रदेश अध्यक्ष सामुयल शर्मा, वरिष्ठ सल्लाहकार जीवन साह, पत्रकार महासंघ मकवानपुरका अध्यक्ष बालकृष्ण अधिकारी लगायतको आतिथ्यता थियो। कार्यक्रममा वक्ताहरूले सबै धर्मको सम्मान गर्नुपर्ने बताएका थिए। सो अवसरमा उपहार साटासाट गरिनुका साथै स्थानीय कलाकार दीपक कालिाज र संगिता सुवनलगायतले विशेष प्रस्तुति राखेका थिए।

सम्पूर्ण ब्राण्डका गाडी एकै ठाउँमा सम्पूर्ण सेवासहित

कार वास मित्र/बाहिर वायरिड मर्मत मेशिनद्वारा A/C मर्मत तथा ज्याँस रिफिलिङ सेन्सरसठबन्धी समस्या कम्प्युटरबाट जाँचिने डेन्ट, पेन्ट, प्लाष्टिक/ज्याँस/इलेक्ट्रिक वेल्डिङ टायर ब्यालेन्स, पन्चर र फेर्ने काम मेशिनबाट हेटौंडामै पहिलो पटक N₂ (Nitrogen) हावा टायरमा भरिने इन्जिनसठबन्धी सबै काम

Himalayan Motors Pvt.Ltd.

हेटौंडा, चौकीटोल, सम्पर्क नं.: ०५७-५९०३३३

साझाकुरा
हाम्रो कुरा

अस्थिरताको पथमा प्रदेश सरकार

बागमती प्रदेशको अधिकांश संरचनाको काठमाडौंमा सम्पर्कालय स्थापना गरिएको छ । कतिपय मन्त्रालयले काठमाडौंका ठूला होटलमा कार्यक्रम गरिरहेका छन् । हेट्टोडामा होटल सुविधा नभएर काठमाडौंमा कार्यक्रम गरिएको होइन । मन्त्रालयका उच्चपदस्थहरूको घर काठमाडौंमा भएकै कारण काठमाडौं केन्द्रित हुन पुगेका हुन् । विवेकपूर्णताको जितसकै राग अलापनि केन्द्रित मान्यता हट्नेको छैन । यसको ज्वलन्त उदाहरण हो प्रदेश सरकारको स्थायी संरचना निर्माण हुन नसक्नु । बागमती प्रदेश स्थापनाको ७ वर्षसम्म भाडाका घर र संघीय सरकारका पुराना कार्यालयबाट कार्यसञ्चालन गर्नु बाहेक प्रदेश सरकारले आफ्नै थलो निर्माण गर्न सकेको छैन । प्रदेश सरकारले सात वर्ष लाग्दासम्म पनि आफ्नो प्रादेशिक संरचनाको गतिलो र स्थयी जग बसाउन नसकेको हो । विगतमै प्रादेशिक संरचना निर्माणका लागि पहिचान गरिएको जग्गा संघीय सरकारबाट स्वीकृति लिएर काम गर्न प्रदेश सरकार असक्षम बनेको छ । बागमतीमा ७ वर्षभित्र ५ जना मुख्यमन्त्री र ८० जना भन्दा बढी मन्त्री भइसकेका छन् । यस अवधिमा हालका मुख्यमन्त्री बहादुरसिंह लामा पाँचौं मुख्यमन्त्रीका रूपमा कार्यरत छन् ।

प्रदेशको अघिल्लो कार्यकालमै पहिचान भएको जग्गामा संरचना निर्माणका लागि टुंगो लागेको छैन । जग्गाको टुंगो नलाग्दा पुराना सरकारी भवन र भाडाको घरबाट मात्र नभई तरकारी बजारका लागि बनाइएको भवनमा गएर मन्त्रालय बस्नु परेको छ । बसेरिन ३ करोडभन्दा बढी रकम घरभाडाबापत प्रदेश सरकारले बुझाउँदै आएको छ । प्रदेश सरकारले हरेक वर्ष प्रादेशिक संरचना निर्माणका लागि बजेट विनियोजन गरिरहेको छ तर, जग्गा प्राप्तिकै रुमिल्लिँदा प्रादेशिक मन्त्रालय, प्रशासनिक भवन, विभिन्न आयोजना र आयोजना कार्यान्वयन ईकाईको कार्यालय निर्माण हुन सकेको छैन । पछिल्ला दिनमा काठमाडौंमा सम्पर्कालय स्थापना गरेर प्रादेशिक अधिकारीहरू नै आफ्नो बसाइलाई काठमाडौं केन्द्रित गर्न थालेपछि स्थानीयमा आशंका पैदा भएको छ । प्रादेशिक संरचना बनाउन प्रादेशिक भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालयअन्तर्गत छुट्टै कार्यालय स्थापना गरिएको छ । जग्गा टुंगो नलाग्दा कार्यालयले पनि काम अघि बढाउन सकेको छैन । तत्कालीन मुख्यमन्त्री डोरमणि पौडेल नेतृत्वको प्रादेशिक सरकारले सुरुमा हेट्टोडा उपमहानगरपालिका-९ स्थित हेट्टोडा सिमेन्ट उद्योगको जग्गामा प्रादेशिक संरचना बनाउन खोजेको थियो । हेट्टोडाको हट्टियास्थित डिपोचौरको जग्गामा प्रादेशिक संरचना निर्माणका लागि प्रादेशिकले २०७८ फागुनमा संघीय सरकारसमक्ष स्वीकृति माग गरेको थियो । प्रादेशिक मन्त्रपरिषद्ले २०७९ फागुनमा निर्णय गरेर वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकन गरी त्यसको प्रतिवेदन प्रादेशिक सरकारले संघीय सरकारलाई पठाएको भएपनि स्वीकृत हुन सकेको छैन । अहिले नै प्रादेशिक संरचना निर्माण अगाडि बढ्ने सम्भावना छैन । जग्गा प्राप्तिको समस्या हुँदा प्रादेशिक संरचनाका लागि छुट्याइएको बजेट बसेरिन फ्रिज हुँदै आएको छ ।

आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्राशासनिक तथा आवास भवन अध्ययन तथा निर्माणका लागि विनियोजन भएको ४ करोड रूपैयाँ फ्रिज भएको थियो । आव २०७७/७८ मा ९७ करोड, आव २०७८/७९ मा ५० करोड बजेट छुट्याइए पनि प्रयोग हुन सकेन । आव २०७९/८० मा दुईवटा शीर्षकअन्तर्गत ४० लाख रूपैयाँ र सोही वर्षमा मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रालयको डिजाइन र ड्रइङ शीर्षकअन्तर्गत २० लाख रूपैयाँ तथा प्रादेशिक राजधानीको विविध पूर्वाधार विकास अध्ययन तथा अनुसन्धानका लागि २० लाख रूपैयाँ बजेट फ्रिज भएको थियो । हरेक वर्ष बजेट विनियोजन गर्ने र रकम फ्रिज गर्दै जाने गर्दा सरकारको कार्यसम्पादनमा प्रश्नचिन्ह खडा भएको छ । प्रादेशिक प्राशासनिक भवनसम्बन्धी आयोजनाका लागि गत आव २०८०/८१ मा २५ करोड र चालु आर्थिक वर्षमा ३५ करोड रूपैयाँ बजेट विनियोजन गरिएको आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालयले जनाएको छ । प्रादेशिक सरकारले स्थायी संरचना निर्माण नगरेका कारण हेट्टोडाबाट अन्यत्र स्थानान्तरण हुनसके आशंका स्थानीयको छ ।

सिरियामा इजरायली आक्रमणको उद्देश्य

श्यामप्रसाद मैनाली

आजका शक्ति सम्पन्न राष्ट्रहरू विश्वभर नै आफ्नो आधिपत्यका कायम गर्न व्यस्त छन् । आधिपत्य कायम गर्ने आधार स्रोत साधन, सैन्य शक्ति, ठूलो जनसंख्या, ठूलो क्षेत्रफल आदि बढी देखिएको छ । उदाहरणका लागि रूस ठूलो क्षेत्रफल भएको देश हो । चीन केही समय अघिसम्म विश्वमै सबैभन्दा ठूलो जनसंख्या भएको देश हो । जापान प्रविधिको आधुनिक अहिले पनि विश्वमा उच्च श्रेणीमा अंकित छ । स्रोत र साधनका हिसाबले संयुक्त राज्य अमेरिका विश्वमै सर्वोच्च स्थान हासिल गरेर बसेको छ । यी देशहरूको सबैको साक्षात्कारवादी सोच र उच्च महत्वाकांक्षाका कारण ठूला ठूला युद्धहरू भएका छन् । आजका दिनसम्म पनि विभिन्न क्षेत्रमा विश्वका शक्ति सम्पन्न राष्ट्रहरूका बीचको गठबन्धन कै कारणले द्वन्द्व सिर्जना भएको छ । सामान्य र कमजोर देशहरू पनि यो आधिपत्यका कायम गर्न तल्लीन देशको चपेटामा परिराखेका छन् । उनीहरूको सार्वभौमसत्तामा समेत बेलाबखत अतिक्रमण हुने गरेको छ ।

इराकमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको सैन्य हस्तक्षेप हुनु र सद्दाम हुसेनलाई मृत्युदण्ड दिनुका पछाडि पनि यस्तै शक्ति सम्पन्न देशहरूको उद्देश्य र प्रतिष्ठाले ठूलो भूमिका खेलेको थियो । भियतनाम अमेरिकी युद्ध, अफगानिस्तानमा रूस र अमेरिकी चासो र अतिक्रमण, अरब इजरायल युद्ध, लिबियामा कर्नेल गद्दाफीको अन्त्य इन्द्रोहीहरूको कब्जामा राखी हुने परिस्थिति सिर्जना गर्नु, पाकिस्तानमा रहेका ओसामा बिन लादिनलाई पाकिस्तानको कुनै अनुमति नै नलिई संयुक्त राज्य अमेरिकाका सेनाहरू प्रवेश गरी हत्या गर्नु आदिलाई प्रतिष्ठाले घटनाका रूपमा लिन सकिन्छ । मध्ये प्रदेशमा कर्नेल गद्दाफी र सद्दाम हुसेनलाई दिइएको मृत्युदण्ड यी सबैका पछाडि त्यहाँ रहेको अपार प्राकृतिक स्रोत साधनको दोहन शक्ति सम्पन्न राष्ट्रहरूले गर्ने वातावरण तयार पार्नका लागि हो । यसमा विमति राख्ने राष्ट्रसंघ राष्ट्रप्रेमी नेताहरू नै किन मारिएका छन् । देशबाटै पलायन गरिएका छन् ।

पछिल्लो समय रूस, इरान र टर्कीविरुद्ध संयुक्त राज्य अमेरिकाको अस्वस्थ स्वार्थलोलुप प्रतिस्पर्धा सिरियामा लामो समयदेखि भएको थियो । बसर अल असदले तथाकथित निर्वाचनमार्फत आफूलाई राष्ट्रपति घोषणा गर्दै २४ वर्ष निरन्तर शासन गरे । उनका पिताजीले यसअघि नै करिब २५ वर्ष शासन गरिसकेका थिए । बसर अल असद र उनका पिताजीसमेत गरी यो वंशको तानाशाही शासनको चपेटामा सिरियाली जनताहरूले ५० वर्षसम्म नारकीय जीवन बिताउन बाध्य हुनु पर्‍यो । बसर अल असद तानाशाही प्रवृत्ति भै शासन सञ्चालन गर्न अभ्यस्त रहे । उनले करिब पाँच लाख स्वतन्त्र प्रेमी सिरियालीहरूलाई हत्या गरिदिए । यी नागरिकहरूको पछमा संयुक्त राज्य अमेरिका र तानाशाही शासक बसर अल असदको पछमा संयुक्त राज्य अमेरिकाका रूसको नेतृत्वमा इरानले संलग्नता दिइरहेको थियो । ५० वर्षको तानाशाही शासनलाई सिरियाली जनताले अन्त्य गरे । बसर अल असद रूसको शरणमा छन् ।

सिरियाली जनता स्वतन्त्रता प्राप्त गरेको खुसियाली मनाइरहेका छन् । यही घडीमा इजरायलले सिरियामा राजधानी सहरमासमेत हवाई आक्रमण गरिराखेको छ । सन् १९७४ देखि सैन्यविहीन रहेको वा बफर जोनको रूपमा रहने गरी सम्झौता भई राखेको गोलान हाइट क्षेत्रमा स्थल सेनासमेत तैनाथ गरी सिरियामाथि इजरायलले आक्रमण तीव्र बनाएको छ । आखिर यो आक्रमण किन भइराखेको छ ? यसको गन्तव्य के हुन सक्छ ? के यो आक्रमणले निरन्तरता पाइरहने सम्भावना छ त ? यसपछिको सिरियाको भविष्य कस्तो हुने हो ? यसले आफ्नो सत्ताको रक्षा गर्न सक्ने हो वा होइन ? यिनै विषयहरूमा यस आलेखलाई केन्द्रित गर्ने प्रयास गरिएको छ ।

सिरियाबाट खेदिएका तानाशाही शासक बसर अल असद रूसमा शरण लिएरहेका छन् । सिरियाली जनता स्वतन्त्रता प्राप्त गरेकोमा खुसियाली मनाउँदै छन् । यही घडीमा

इजरायलको आक्रमण सिरियामाथि हुँदा उनीहरू आश्चर्यमा छन् । संक्रमणकाल गुजिररहेको अवस्थामा सरकारसम्म बन्न सकेको छैन । सिरियालाई कसरी एउटा जिम्मेवार र लोकतन्त्र वा नागरिक तन्त्र प्रेमी शासकको जिम्मा लगाई स्वतन्त्रताको सास फेर्न सकिन्छ ? भनी तयारी अवस्थामा रहेका सिरियालीहरू माथि अर्को थप पीडाको सामना गर्नु परिराखेको छ । उनीहरू किमकर्तव्यविमूढ छन् । आफ्ना सैनिक केन्द्रहरू, हातहतियार खरखजाना भण्डारहरू, अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलहरूमाथि अत्याधुनिक हतियारहरूको पीडादायी दृश्य हेर्न विवश भएका छन् । संयुक्त राष्ट्र संघको पहलकदममा सन् १९७४ मै सिरिया इजरायलसमेत संलग्न गराई गोलान हाइट क्षेत्रलाई सैन्यविहीन क्षेत्रका रूपमा कायम गरी बफर क्षेत्र कायम गर्ने समझदारी गरेको क्षेत्रमा नै अहिले इजरायली सैनिकहरू रहेका छन् । त्यहाँका विद्यालय, बस्ती कृषि व्यवसाय सबै खतरामा छन् । विद्यालयमा अनलाइन शिक्षा दिन थालिएको छ । त्यस वरिपरिका क्षेत्र सिरियाका अन्य पाँच गाउँहरूमा इजरायली सैनिकले त्यहाँका बासिन्दालाई घरबाट बाहिर अनिवार्यमा अदेश दिएका छन् । यो युद्ध र आक्रमण आवश्यकतानुसार निरन्तरता पाइरहने उद्योग इजरायली प्रधानमन्त्री नेता न्याहले गरेका छन् । इजरायलका रक्षामन्त्री यो बफर जोनमा सैनिक लगाई इजरायली सैनिक तैनाथ हुने र गोलान हाइट क्षेत्र पूरै इजरायलले लिई त्यसभन्दा उताको भागमा मात्र सिरिया र इजरायलको क्षेत्र कायम हुने भनिराखेका छन् । यो आक्रमणको उद्देश्य गोलान हाइट क्षेत्रमा कब्जा गर्ने हो भन्ने सन्दर्भमा पनि विश्लेषकहरूले आशंका गरिराखेका छन् । इजरायल एकै यो लडाईं गरिराखेको छैन । उसको मात्रै बलबुतामा सिरियामाथि आक्रमण भएको किमार्थ होइन । यसका पछाडि शक्ति सम्पन्न राष्ट्र संयुक्त राज्य अमेरिकाको सहयोग रहेकोमा धेरैजसो विश्वस्त छन् । गाजा क्षेत्रमा भएको व्यापक नरसंहार जारी नै छ । यसमा अरबको इजरायलहरू द्वन्द्वमा छन् । उनीहरू यो आक्रमणको बदला लिने सोचमा रहिरहेको अवस्थामा सिरियामाथि भएको आक्रमण इजरायल मात्रैले गरेको हो भन्ने पुष्ट्याई गर्न सकिन्छ । इजरायलीतन्त्रमा अध्ययन गर्ने जो कोहीले पनि यसका पछाडि विश्वशक्तिहरूको वृद्धिकरण हुने विश्लेषण गरिराखेका छन् ।

इजरायलको यस प्रकारले सिरियामाथिको आक्रमणको उद्देश्य के हुनसक्छ ? के यो आक्रमणमा पुरै सिरिया नै नियन्त्रण गर्ने रणनीति हो ? अथवा यस सम्बन्धमा अन्य कुनै निहित स्वार्थ इजरायलको रहेको छैन ? यस बारेमा विविध प्रकारका विश्लेषण भइराखेका छन् । प्रधानमन्त्री नेता न्याह र रक्षामन्त्रीको अभिव्यक्ति सुन्दा इजरायलको आक्रमण लामो समयसम्म सिरियामाथि जारी रहने आभास मिलेको छ । यसका पछाडि उसले रणनीतिक हिसाबले महत्वपूर्ण देखिएको हर्मन पहाडलाई आफ्नो नियन्त्रणमा लिई राख्ने सबैभन्दा ठूलो उद्देश्य रहेको देखिन्छ । प्यालेस्टाइनहरूले पटक पटक इजरायलमाथि आक्रमण गरिराखेको र इरानले पनि यही रवैया अपनाउँदै गएका कारणले पनि इजरायल बढी सतर्क हुनै पर्ने स्थिति छ । यो हर्मन पहाड त्यस एरियाको सबैभन्दा अग्लो स्थानमा रहेको छ । यसमा

संयुक्त राज्य अमेरिका र इजरायलको सम्बन्ध अत्यन्त सुमधुर छ । राजनीतिक हिसाबले नजिक छन् । यस अर्थमा पनि अमेरिकन सहयोग इजरायल सैन्यलाई पछि हटाउन मिल्ने अवस्था छैन । त्यसैले मध्यपूर्वका केही देशसँग इजरायलले लडाईं गर्नुपर्ने स्थिति हुनसक्छ । संयुक्त राज्य अमेरिकाको सहयोग यो मामिलामा इजरायललाई हुने सम्भावना पनि उतिकै देखिन्छ । यस अर्थमा इजरायलको गन्तव्यमा पुगी सफलता हासिल गर्न सक्ने स्थिति देखिएको छ । त्यसैले मौकाको फाइदा इजरायलले उठाउने रणनीति लिएको स्पष्ट छ । अर्को उद्देश्य शत्रु राज्यका सैन्य आफ्नो सीमा क्षेत्रमा राख्न नदिने पनि देखिएको छ ।

विशेषगरी सिरियाको दक्षिणी क्षेत्र र राजधानी सहर दमस्कसमा पटक पटक इजरायलले आक्रमण गरेको छ । यो आक्रमणबाट ८०० प्रतिशत हतियार, जहाजहरू, मिसाइल, लडाकु जहाज र सैन्य सामग्री ध्वस्त भएको अनुमान छ । त्यसैले सिरियालाई धेरै कमजोर बनाउन र यदि उक्त देशले इजरायलसँग लडाईंमा उत्रिने हो भने मध्यपूर्वी क्षेत्रका अन्य देशसमेतसँग मिलेर संयुक्त रूपमा युद्ध गर्नुपर्ने देखिन्छ । संयुक्त राष्ट्र संघले सम्झौता गराई गोलान हाइट क्षेत्रलाई सैन्यविहीन इलाका रूपमा परिणत गरिदिएको अवधिभन्दा पहिले यसका धेरै भूभाग इजरायलको भूभागको रूपमा थियो । आफ्नो भूभाग छिनेको आभास इजरायल यसैको बदला अहिलेको आक्रमण हुन सक्छ । गोलान हाइट क्षेत्रमा इजरायलले आफ्नो कब्जा जमाई इजरायलको भण्डा गाडिसकेको छ ।

सिरियालाई इजरायलले शत्रु राष्ट्रको रूपमा लिएको छ । पटक पटक यस देशसँग युद्ध भइसकेको छ । हुने सम्भावना फेरि पनि छ । सिरियामा अमेरिकन हातहतियारहरूको भण्डारै छ । त्यसैले विशेषगरी जमिनबाट लामो दूरीसम्म मार हान्ने क्षेप्यास्त्रहरू सबै नष्ट गरी शत्रु राष्ट्रलाई कमजोर बनाउने इजरायलको अर्को रणनीति हो । त्यसमा इजरायल धेरै सफल भई पनि सकेको छ । यसबाट उत्साहित भइराखेको इजरायल थप भूभागसमेत नियन्त्रण कायम गर्ने गरी अघि बढ्ने सम्भावना प्रबल देखिँदछ ।

विश्वका ठूला ठूला शक्ति सम्पन्न देशहरूको रणनीति हेर्दा अब कमजोर र साना देशलाई आफ्नो सार्वभौमसत्ताको संरक्षण गर्न अत्यन्त कठिन बनेको छ । कुनै पनि समय ठूला शक्ति सम्पन्न राष्ट्रहरूले आफ्नो भूभागमाथि आक्रमण गरी नियन्त्रणमा लिन सक्ने सम्भावनाले सबै देशहरू प्रायः चिन्तित बनेका छन् । इजरायलको यो आक्रमणमा फ्रान्स, जर्मनी र अरबका केही देशहरूले गरिराखेका छन् । इजरायली प्रधानमन्त्री नेता न्याहलाई अन्तर्राष्ट्रिय अदालतले अपराधी घोषित गरी वारेन्टसमेत जारी गरिसकेको छ । युकेनमासले आक्रमण गर्दा पनि संयुक्त राष्ट्र संघले भर्सना गरेकै हो । विश्व संस्था संयुक्त राष्ट्र संघ नै हालको अवस्थामा साना र कमजोर राष्ट्रहरूको संरक्षण गर्न असफल प्रतीत भएको छ । युकेनलाई रूसले लिने सम्भावना बढ्दै गएको छ ।

भारत र बंगलादेश बीचको सिमानाको विवाद अन्तर्राष्ट्रिय अदालतले दिएको आदेशलाई समेत भारतले वास्ता नगर्दा संयुक्त राष्ट्र संघको हैसियत स्पष्ट भएकै हो । तर, वार्ताकै माध्यमबाट ४२ वर्षपश्चात बंगलादेशले फिर्ता गरेको छ ।

संयुक्त राष्ट्र संघको उपादेयता कहानेर हुनसक्छ ? परीक्षण गर्नुपर्ने अवस्था छ । विश्व घटनाक्रमलाई नजिकबाट विश्लेषण गर्दा हालको संयुक्त राष्ट्र संघ दोस्रो विश्व युद्धभन्दा अगाडिको सिंग अफ नेसन कै अवस्थामा पुगिसकेको छ । युकेन युद्धमा रूस होमिएपछि सुनाथ अवस्थामा रहेको वारसा प्याकटलाई फिनाशील बनाउने अभियानमा रूस जुटेको छ । संयुक्त राज्य अमेरिका लगायत पश्चिमा देशहरू नेटोमा आबद्ध रहेका छन् । साना ठूला विश्वेश्वरी शक्ति सम्पन्न राष्ट्रहरूका बीच शीत युद्ध चरम निम्नमा पुगेको छ । कुनै पनि बखत विश्व शक्ति युद्ध खेपामा मात्र वृद्धिकरण भयो भने आश्चर्य मान्नुपर्ने अवस्था छैन । किनकि, चीन व्यापारिक स्वार्थका कारणले मात्रै लोकतान्त्रिक हस्तक्षेप सम्बन्ध विस्तार गरिराखेको छ । अन्यथा यस देशले पनि साम्यवादी मुक्तकर्मणसम्मैता गर्दै हातमालोका साथ युद्धमा होमिने सम्भावना बढी राखेको छ । दक्षिण कोरिया स्वशासित संयुक्त राज्य अमेरिका लगायत पश्चिमा मुक्तकर्मणस लोकतान्त्रिक देशहरूको देशसँग आत्मसम्माने गरिराखेको छ । यस हिसाबले विश्लेषण गर्दा यदि त्यस्ता विकृति र विवर्तितहरू निवारणका लागि विश्व संस्था संयुक्त राष्ट्र संघका लागि नपरेमा अथवा क्रियाशीलता नदेखाएमा तयारी विश्व युद्धको सम्भावना प्रबल हुँदै गएको छ । यसले विश्व शान्तिमा खलल पुऱ्यानेछ । संयुक्त राष्ट्र संघको औचित्यमा प्रश्न चिन्ह खडा हुन्छ । साना र कमजोर राष्ट्रमाथि शक्ति सम्पन्न राष्ट्रको थिचोमिचो अत्यन्त ज्यादा बढ्दै जान्छ । यस अवस्थामा शक्तिको आडमा सबै प्रकारका विकृति र विवर्तितलाई अंगीकार गर्दै राष्ट्रहरू अघि बढ्ने छन् । यो अवस्था सिर्जना हुनु भनेको सम्पूर्ण मानव जगतका लागि पीडादायी अवस्था बन्नु हो । यो यथावतलाई सम्बन्धित सबैले यथा समयमा स्मरण गरी चिन्तन गरी विश्व शान्तिको लागि एकताबद्ध हुनु आजको आवश्यकता हो ।

(संभावर: न्यून अफ नेपाल)

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

मकवानपुर प्रहरी	एम्बुलेन्स सेवा
प्रहरी कन्ट्रोल: १००	नेपाल रेडक्रस: ५२०७११, ९८५५०२८५२
जिल्ला ट्राफिक: ५२०५९९	हेट्टोडा अस्पताल: ५२०३०५
वडा प्रहरी: ५२०२९९	परिवार नियोजन संघ: ५२०७५५, ९८५१०४५०
पशुपतिनगर इलाका: ५२०५९८	मनहरी रेडक्रस: ९८५१०५८२९
पाल्पा इलाका: ६२०४६७	छतिवन रेडक्रस: ९८५१६२२३११
मनहरी इलाका: ९८५४०९०१६१	भीमफेदी रेडक्रस: ६२०६९९
इलाका फापरबारी: ६२१९८०	पाल्पा रेडक्रस: ९८५४०७०४०१
इलाका भीमफेदी: ६२१४६२	बज्रबारी रेडक्रस: ९८५४३०२९८४
इलाका टिगान: ९८५४२९९३६१	सहकारी अस्पताल: ०५४२५८८७, ९८५४१९१९४
चौकीटोल चौकी: ९७४२५५९५०१	बसामाडी एम्बुलेन्स: ९८५४२९७५७
चित्लाङ चौकी: ६९२०००	बाण्य यन्त्र: १०१
चौघडा चौकी: ९८४४०५४६०४	बाल हेल्लोलाइन नेपाल: १०९८
नेवारपानी चौकी: ९७५५०००२९९	माइती नेपाल: ५२१०५०
फाखेल चौकी: ९८५४०३१३९८	अपाङ्ग बाल अस्पताल: ९८५४२९६४४५
पदमपोखरी चौकी: ९८५४०९१७८९	सांकेतिक हितको लागि: साझाकुरा राष्ट्रिय दैनिक

भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८१ पुस १३ गते शनिवार २८ डिसेम्बर २०२४ । त्रयोदशी, पौष कृष्णपक्ष । धिलागा ११४५ ने.सं. । सूर्योदय ६:५५, सूर्यास्त ५:१६ ।

आजको राशिफल

नेत्र	परिवारमा सुखद माहौल रहनेछ	तुला	मानसिक सन्तोष हुनेछ
वृष	स्थिति अनुकूल बन्नेछ	वृश्चिक	धन प्राप्ति हुनेछ
मिथुन	प्रेम सम्बन्ध प्रगाढ हुनेछ	धनु	व्यापारमा नयाँ योजना बन्नेछ
कर्कट	अहंकारको भावले काम विगारिनेछ	मकर	कठिनाई कम हुनेछ
सिंह	धार्मिक कार्यको अवसर मिल्नेछ	कुम्भ	साथीभाइमा मनमुटाव हुनेछ
कन्या	व्यापार राम्रो चल्नेछ	मीन	नयाँ काम समय देखिनेछ

सेयर बजार : अनुमान कि हेरफेर ?

राजु नेपाल

केही दिन, महिना वा अफ भनी वर्षेछि नेपालको सेयर बजारको हाल बेहाल छ । कमाउनेले घरखेत जोड्दैछन् भने गुमाउनेले घरखेत बेच्दैछन् । विना कुनै देखिने कारण कुनै दिन ठूलो अंकमा सेयर बजार बढ्छ र कुनै दिन घट्छ । सेयर बजारका ज्ञाताहरूले सम्म यकिनका साथ हाम्रो सेयर बजारमा यही नै भइरहेको भन्नु सक्दैनन् । के सबैतिर यस्तै हुन्छ ? कि हाम्रोमा मात्रै हो ? आखिर किन त ? आज नेपालको सेयर बजारको सरल भाषामा चिर्कार गरौं ।

नेपालको सेयर बजारको सूचक नेप्से अगस्ट २०२१ मा फण्डे ३२०० पुग्यो । त्यो बेलामा सेयर बजार बढ्नुपर्ने केही कारण थिएन, फलस्वरूप त्यो वृद्धि टिकेन । बजार १८०० सम्म फर्च्यो । त्यसपछि नेप्से लामो समयसम्म त्यतै रुमलिँदै रह्यो । सरकार बन्ने र ढल्ने क्रमको साक्षी बन्दा बस्दै वर्तमान सरकार बन्ने बेलासम्म त्यतै अल्झेको बजार यो सरकार बनेपछि हवात बढ्यो र फण्डे ३००० सम्म पुग्यो । यो पटक सेयर बजार बढ्नुको कारण

कता-कता लगानीकर्ताहरूमा सरकारप्रतिको अन्तिम विश्वास थियो । तर त्यो विश्वास धेरै समय टिकेन र फेरि सेयर बजार घट्न थाल्यो । अहिले यो बजार फण्डे २६०० को हाराहारीमा छ । सेयर बजारको पहिलो विशेषता यसले देशको अर्थतन्त्र, सम्बन्धित कम्पनीको कमाई र लाभांश वितरण क्षमता हेर्छ । दोस्रो र महत्वपूर्ण विशेषता, त्यो कम्पनीमा लगानीकर्ताहरूले लगाउने अनुमान वा स्पेकुलेसन र लिने जोषिण हो । २०२१ को अगस्टमा ३२०० पुगुनु र त्यसपछि १८०० मा फर्नुमा माथिका कुनै कारण थिएनन्, केही थियो त हल्ला अनि हल्ला । तर त्यहाँ तेष्रो र खतरनाक कारण देखाप्यो, त्यो हो सेयर बजारमा हेरफेर वा म्यानुपुलेसन । नेपालको सेयर बजारमा त अझ अर्को चौथो तत्व देखाप्यो जसले कसैको घरखेत जोड्न मद्दत गर्‍यो र कसैको घरखेत बेच्न बाध्य बनायो, त्यो हो सेयर कर्नरिड ।

को हो सेयर बजारमा गरीने स्पेकुलेसन, म्यानुपुलेसन र सेयर कर्नरिड ?

स्पेकुलेसन: आज लगानीकर्तालाई लाग्छ कि यो कम्पनीको सेयरको मूल्य बजारमा हुनुपर्ने भन्दा कम छ वा हुनुपर्ने भन्दा बढी छ । लगानीकर्ताले त्यसका केही कारणहरू पत्ता

लागाउँछन् । ती कारणहरू खासगरी कम्पनीको आर्थिक अवस्था, भविष्यको विस्तार, सरकारी नीतिले पार्ने प्रभाव, नाफा र लाभांश वितरण क्षमता आदि हुन्छन् । यदि उसलाई सेयर मूल्य हुनुपर्ने भन्दा कम भएको लाग्छ भने सेयर किन्छ, बढी भएको लाग्छ भने आफूसँग भएको सेयर बेच्छ । लगानीकर्ता फुर्मिंदा सेयर मूल्य बढ्छ र बेचन खोज्दा घट्छ । यो सेयर बजारको नियम हो र हुनुपर्ने पनि यही हो ।

यानुपुलेसन: कुनै कारण विना केही

लगानीकर्ताहरू मिलेर सेयर बजारलाई तल लैजानु वा माथि लैजानुलाई म्यानुपुलेसन भनिन्छ । यसका धेरै तरिका हुन्छन् । नेपालमा गलत हल्ला फैलाउनु र पम्प एण्ड डम्पको विधि धेरै अपनाइएको पाइन्छ । अचेल सेयर बजारमा चलखेल गर्ने जो सुकैलाई सोच्नु, सबैको एउटै जवाफ हुन्छ, "अब सेयर बजारलाई पाँच हजारको अंकमा पुग्न कसैले रोक्न सक्दैन ।" अनि ऊसँग त्यसको कारण सोच्नु, ऊ तपाईंलाई तर्किन्छ, किनकि त्यसको ठोस जवाफ ऊसँग हुँदैन । यस्ता मानिसहरूले सामाजिक सञ्जालमा समेत बनेर फैलाइरहेका पाइन्छन् । जसले सोफा र सेयर बजारको अन्तर्गत थाहा नभएकाहरूलाई फसाउँछन् । लामो समयदेखि घाटामा गएका,

आगामी केही वर्षमा अस्तित्व नै संकटमा पर्न सक्ने कम्पनीहरूको सेयरमा पटक-पटक सकारात्मक सर्किट लाग्नु यसको उदाहरण हो । नेपालको बजारमा अचेल सबैभन्दा चलेको विधि यही हो । यो छोटो समयमा नाफा कमाउने विधि हो । यो विधिमा काम गर्न सानो-सानो सेयरमा सजिलो हुन्छ । फाइदान्स कम्पनी, जलविद्युत, लघुवित्त यसका ज्वलन्त उदाहरण हुन् ।

सेयर कर्नरिड: बजारमा कुनै

कम्पनीको सेयर धेरै मात्रामा हुन्छ भने कुनै कम्पनीको सेयर थोरै मात्रामा हुन्छ । थोरै मात्रामा भएको सेयरको ठूलो अंश केही समूह मिलेर किन्ने मूल्य बढाउँदै जाने प्रक्रियालाई सेयर कर्नरिड भनिन्छ । यस्ता कम्पनीको आर्थिक स्थिति, लाभांश वितरणको इतिहास र सेयरको बजार मूल्यका बीच कुनै सम्बन्ध हुँदैन । नेपालमा अचेल फाइदान्स कम्पनी, जलविद्युत र लघुवित्त कम्पनीको सेयरमा भएको अत्यधिक मूल्यवृद्धिको कारण यही हो । अर्क एकतिर नेपाल राष्ट्र बैंकले कारवाही गर्ने अर्कोतिर सेयर बजारमा सकारात्मक सर्किट लाग्ने, सेयर कर्नरिड र म्यानुपुलेसनको यो भन्दा ठूलो उदाहरण के होला ?

(संभावर: अनलाइनखबर)

सहकारी नियामक बन्ने निश्चित, बचत फिर्ता अनिश्चित

काठमाडौं/सरकारले मंगलबार पारित गरेको सहकारी ऐन संशोधन अध्यादेश मार्फत सहकारी क्षेत्रको सबैभन्दा ठूलो विकृति भन्ने संस्थागत बचत देखाएको छ । सहकारी संस्थाहरू समुदायमा आधारित हुनुपर्नेमा जिल्ला-जिल्लामा शाखा खोली बचत संकलन गरेकाले अहिलेको संकट आएको विभिन्न अध्ययनहरूले देखाएका छन् । तर, मन्त्रिपरिषद्द्वारा मंगलबार पारित गरेको सहकारी संशोधन अध्यादेशमा सहकारीहरूले गैरकानूनी रूपमा देशभरि शाखा सञ्चालन विस्तार गर्ने गरेकोमा त्यो विषयलाई वैधानिकता प्रदान गरिएको हो ।

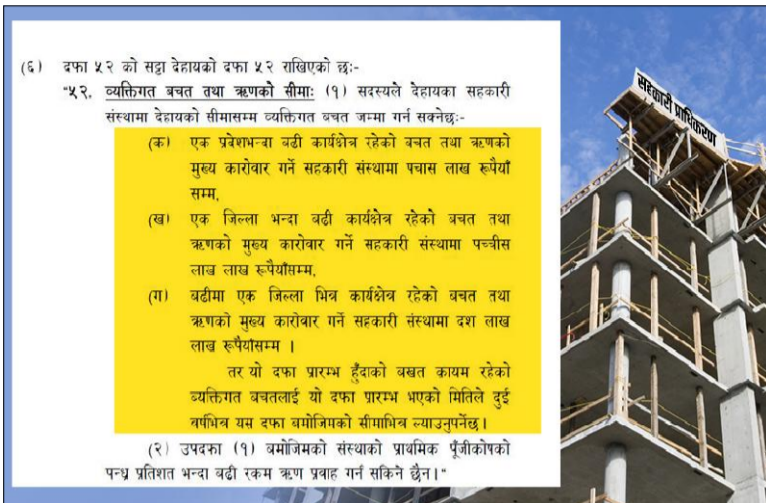
प्रस्तावित अध्यादेशमा सहकारी ऐन २०५० को दफा ५२ मा संशोधन गर्दै एक प्रदेशभन्दा बढी कार्यक्षेत्र भएका बचत तथा ऋण सहकारी संस्थामा अधिकतम ५० लाखसम्म व्यक्तिगत बचत गर्न सकिने व्यवस्था गरिएको छ । त्यस्तै एक जिल्लाभन्दा बढी कार्यक्षेत्र भएका सहकारी संस्थामा अधिकतम २५ लाखसम्म व्यक्तिगत बचत राख्न पाइने र एक जिल्लाभन्दा कम कार्यक्षेत्र भएका सहकारी संस्थामा १० लाखसम्म बचत गर्न पाइने व्यवस्था गरिएको छ । तर, यो दफा प्रारम्भ हुँदाको बचत कायम रहेको व्यक्तिगत बचतलाई यो दफा प्रारम्भ भएको मितिले दुई वर्षभित्र सीमाभित्र न्याउनुपर्ने व्यवस्था पनि गरिएको छ ।

सहकारी ऐनमा बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाहरूको अधिकतम कार्यक्षेत्र एक स्थानीय तहसम्म हुने व्यवस्था छ । विभिन्न शर्तहरू पूरा गरेका आधारमा कार्यक्षेत्र विस्तार गर्न दिने व्यवस्थाको दुरुपयोग गर्दै सेवा केन्द्रका नाममा कतिपय सहकारी संस्थाले देशभरि शाखा विस्तार गरेका छन् । त्यस्ता सहकारीहरूले समानान्तर बैंकिङ अभ्यास गर्दै बचत तथा ऋण परिचालन गरी अपचलन गरिरहेका छन् । त्यसरी उठाएको २ खर्ब रूपैयाँभन्दा बढी बचत संस्थाहरूको फिर्ता नगरी अपचलन गरेका छन् । तर, अब भने एक प्रदेशभन्दा बढी, एक जिल्लाभन्दा बढी कार्यक्षेत्र तोकेर सहकारीलाई देशभरि शाखा खोली गरिएको सहकारी ठगीलाई कुरा संस्थागत गर्न खोजिएको विशेष अदालतका पूर्वअध्यक्ष तथा सहकारी विज्ञ गौरीबहादुर कार्की बताउँछन् । सहकारी मन्त्रालयका पूर्वसचिव डा. गोपीनाथ मैनाली पनि सहकारी संस्थालाई देशभरि शाखा विस्तारको बाटो खोजिदिएर समानान्तर बैंकिङ प्रोत्साहन गर्न खोजिएको बताउँछन् ।

नेपाल राष्ट्र बैंकले बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूलाई अनुमतिपत्र दिन बन्द गरेपछि सहकारी संस्थाका माध्यमबाट अप्रत्यक्ष रूपमा बैंक चलाउने गरिएको थियो, त्यो सहकारीको सबैभन्दा ठूलो विकृति हो । अध्यादेशले त्यसलाई वैधानिक बनाउने व्यवस्था गरेको देखियो, मैनालीले संचारकर्मीसँग भने । सहकारी संस्थाहरूमा कायम गरिएको बचतको 'श्रेष्ठहोल्ड' नै धेरै भएको उनी बताउँछन् । बढीमा १५ लाखसम्म श्रेष्ठहोल्ड राख्नुपर्नेमा त्यसलाई ५० लाख पुऱ्याउने मात्रै नभएर देशभरि शाखा खोलेर बचत संकलन गर्न पाउने व्यवस्था गर्नु सर्वथा अनुचित रहेको उनको भनाइ छ । राष्ट्र बैंकका पूर्वकार्यकारी निर्देशक नरहरि शर्मा थापा जे कारणले विकृति आएको छ, त्यसैलाई संस्थागत गरिएको बताउँछन् ।

जिल्ला-जिल्लामा शाखा खोलेर बैंक जसरी सहकारीले बचत उठाएकाले यो क्षेत्रमा समस्या आएको हो, त्यसलाई नियन्त्रण गर्न भनेर अध्यादेश न्याइएको हो । तर, अध्यादेशले त्यही विकृतिलाई नै बढावा दिएको देखियो, थापाले भने । यो दफा प्रारम्भ भएपछि बचत तथा ऋण कारोबार गर्ने सहकारीको दर्ता स्थानीय तहमा हुने र कार्यक्षेत्र पनि सोही स्थानीय तहमा हुने भनेर कुरा व्यवस्था ऐनको दफा ७ मा उपदफा ८ थपेर गरिएको छ । यस्तो व्यवस्था सहकारी ऐनको दफा १८ मा यसअघि नै छ ।

तर, अहिले देशभरि शाखा सञ्चालन विस्तार गरेका

(६) दफा ५२ को सत्रा वेदायको दफा ५२ राखिएको छ:-
"५२. व्यक्तिगत बचत तथा ऋणको सीमा: (१) सरसकले वेदायका सहकारी संस्थामा वेदायको सीमासम्म व्यक्तिगत बचत जम्मा गर्न सकिनेछ:-
(क) एक प्रदेशभन्दा बढी कार्यक्षेत्र रहेको बचत तथा ऋणको मुख्य कारोबार गर्ने सहकारी संस्थामा पचास लाख रूपैयाँ सम्म,
(ख) एक जिल्ला भन्दा बढी कार्यक्षेत्र रहेको बचत तथा ऋणको मुख्य कारोबार गर्ने सहकारी संस्थामा पचास लाख रूपैयाँसम्म,
(ग) बढीमा एक जिल्ला भित्र कार्यक्षेत्र रहेको बचत तथा ऋणको मुख्य कारोबार गर्ने सहकारी संस्थामा दश लाख रूपैयाँसम्म ।
तर यो दफा प्रारम्भ हुँदाको बचत कायम रहेको व्यक्तिगत बचतलाई यो दफा प्रारम्भ भएको मितिले दुई वर्षभित्र यम दफा बमोजिमको सीमाभित्र न्याउनुपर्नेछ ।
(२) उपदफा (१) बमोजिमको संस्थाको प्राथमिक पूँजीकोषको पन्ध्र प्रतिशत भन्दा बढी रकम ऋण प्रवाह गर्न सकिने छैन ।"

सहकारीलाई कार्यक्षेत्रको त्यो दायरामा सीमित गर्नुपर्नेमा त्यसो नगरी बचतको सीमा तोकिदिने काम हुनु गलत भएको सहकारी क्षेत्रका सहकारी संस्थाहरू बताउँछन् । देशभरि १४ हजार बचत ऋण सहकारी संस्था छन्, उनीहरूमध्ये जसले बदमासी गरे त्यसलाई वैधता दिने काम भएको छ, काकीले भने ।

प्रस्तावित प्राधिकरण स्थापना नै प्रभावकारी

सरकारले सहकारी क्षेत्रको नियमन गर्न एक राष्ट्रिय सहकारी नियमन प्राधिकरण गठन गर्ने प्रस्ताव अध्यादेशमा छ । संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको कार्यक्षेत्र भित्रका बचत तथा ऋणको मुख्य कारोबार गर्ने सहकारी संस्था नियमन गर्ने प्रयोजनका लागि यस्तो प्राधिकरण स्थापना गर्ने व्यवस्था अध्यादेशमा छ । सहकारी क्षेत्र नियमन फितलो हुँदा गलत मनसायका व्यक्तिले सहकारी संस्था खोली सर्वसाधारणमाथि ठगी गरेकाले त्यसलाई नियन्त्रण गर्न प्राधिकरणको आवश्यकताबोध भएको हो ।

प्राधिकरण सञ्चालक समिति पाँच सदस्यीय हुने जसमा एक अध्यक्ष, एक विज्ञ सदस्य, एक चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट सदस्य तथा दुई सरकारी अधिकारीहरू पदेन सदस्य हुने प्रावधान अध्यादेशमा छ । राष्ट्र बैंक कार्यकारी निर्देशक र सहकारी मन्त्रालयका सहसचिव सञ्चालक समिति सदस्य हुने व्यवस्था पनि गरिएको छ । तर, प्राधिकरण सञ्चालक समिति अध्यक्ष नेपाल सरकारको राजपत्राफित प्रथम श्रेणी वा सोसरह कार्य गरेको व्यक्ति हुनुपर्ने प्रस्ताव गरिएको छ । वित्तीय क्षेत्रको नियामकको अध्यक्षको स्तर नै घटाइएको मैनालीको तर्क छ ।

सहसचिव स्तरबाट अवकाशप्राप्त व्यक्ति अध्यक्ष बन्न सक्ने भयो, त्यसभन्दा मन्त्रालयको सचिव रहने र उसकै छटनपटनमा प्राधिकरण सञ्चालन हुने हो कि चलाउने गरिएको थियो, त्यो सहकारीको सबैभन्दा ठूलो विकृति हो । यस्तो कमजोर अध्यक्ष हुने प्राधिकरणले प्रभावकारी काम गर्न नसक्ने उनको तर्क छ । 'त्यसो हुँदा कसैलाई जागिर खुवाउने मनसायले यो व्यवस्था गरेको बुझिन्छ । कुनै अवकाशप्राप्त सहसचिवलाई जागिर दिने योजना पहिल्यै बनाएर यो व्यवस्था राखिएको हो कि भनेर आशंका गर्ने ठाउँ पनि छ,' थापा भन्छन् ।

सहकारी ऐनको दफा १०५ मा समस्यग्रस्त सहकारी व्यवस्थापन समिति गठन गर्ने व्यवस्था छ, जसको अध्यक्ष उच्च अदालतको न्यायाधीश भइसकेको वा सोसरह पदमा काम गरेको वा नेपाल न्याय सेवाको विशिष्ट श्रेणीमा काम गरेको व्यक्ति हुन्छ । सरकारले ल्याएको नयाँ अध्यादेशले नियामकको अध्यक्ष सहसचिव तहको व्यक्ति हुने र त्यस अन्तर्गत सहकारी व्यवस्थापन समिति अध्यक्ष चाहिँ उच्च अदालतको न्यायाधीश हुने विरोधाभासपूर्ण अवस्था सिर्जना भएको छ ।

त्यतिमात्र होइन, प्राधिकरणको काम कारबाहीबारे नेपाल सरकारले आवश्यक निर्देशन दिन र प्राधिकरणको कार्यसम्पादन अनुमति गर्न सक्ने व्यवस्था पनि अध्यादेशमा गरिएको छ । सरकारले चाहेको जुनसुकै बेला अध्यक्ष र विज्ञ सदस्यलाई पदबाट हटाउन सक्ने व्यवस्था पनि अध्यादेशमा गरिएको छ । यसले प्राधिकरणलाई स्वायत्त

नियामकका रूपमा होइन कि नेपाल सरकार मातहत एउटा विभाग वा संस्था जस्तो बनाइएको राष्ट्र बैंकका पूर्वकार्यकारी निर्देशक थापाको भनाइ छ ।

अध्यादेशले एक अध्यक्ष र एक विज्ञ सदस्य पूर्णकालीन भाएर प्राधिकरणमा काम गर्ने, दुईजना सरकारी अधिकारी पदेन सदस्य हुने र सीए अध्यक्ष चाहिँ कार्यकारी नहुने व्यवस्था गरेको छ । प्राधिकरणमा तीन स्वतन्त्र अध्यक्ष र सदस्यमध्ये जम्मा एकजना सीए अध्यक्ष चाहिँ कार्यकारी नहुने व्यवस्था किन गरिएको हो स्पष्ट हुन नसकेको थापा बताउँछन् । त्यसको साटो एक अध्यक्ष र दुई सदस्य उपकार्यकारी बनाउने मोडेलमा काम गरेको भए राम्रो हुने उनले बताए ।

'राष्ट्र बैंकमा दुईजना डेप्युटी गभर्नर हुन्छन्, कार्यकारी भूमिकामा नै हुन्छन् । त्यसो हुँदा उनीहरूलाई प्रणालीले नै स्वीकार गर्नुपर्छ । त्यसो गरेको भए अध्यक्ष हुनुपर्ने स्वतन्त्र अध्यक्ष र कर्मचारी मात्र नभई, नातागोता, आफन्त, साथीभाइ लगायतका नाममा सम्पत्ति राखिएको हुनसक्छ ।

प्राधिकरण सचको मात्रै कि प्रदेश र स्थानीय तहको पनि नियामक ?

अध्यादेशले सहकारी ऐनमा परिच्छेद १७क थपेर दफा १०३क मा संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका सहकारी नियमनका लागि प्राधिकरण गठन गर्ने उल्लेख छ । तर, दफा ७ मा अबैध सहकारीहरू स्थानीय तहमा मात्रै दर्ता हुने प्रावधान राखिएको छ । अध्यादेशको दफा १०३क मा प्रदेश र स्थानीय तहमा दर्ता भएका सहकारी नियमन गर्दा सम्बन्धित तहसँग समन्वयमा गर्ने व्यवस्था गरिएको छ ।

त्यस्तै, प्रदेश र स्थानीय तहका सहकारी अनुगमन संयुक्त रूपमा गर्ने जस्ता व्यवस्था पनि गरिएको छ । त्यस्तै प्रदेश र स्थानीय तहका रजिस्ट्रार मार्फत काम लिने व्यवस्था पनि अध्यादेशमा उल्लेख छ । यो व्यवस्थाले संघका मात्रै नियमन प्राधिकरणले गर्ने र तल्लो तहको नियमन अर्को सोही तहले गर्ने देखिएको थापा बताउँछन् । त्यसले सहकारीको द्वैध नियमन अवस्था सिर्जना भएको उनको भनाइ छ । 'भोलि प्रदेश र स्थानीय तहले प्राधिकरणले भनेको नमालान् । त्यस्तै अवस्थामा प्रदेश रजिस्ट्रारलाई सक्नु पर्ने ?,' उनको प्रश्न छ । यस्तो व्यवस्थाले प्राधिकरणको अधिकारमाथि प्रश्नचिह्न खडा गरेको उनको भनाइ छ ।

बचत फिर्ता कसरी हुन्छ ?

अध्यादेशले सहकारी ऐनमा एउटा दफा नै थपेर बचत फिर्ता सम्बन्धी विशेष व्यवस्था गरेको छ । सहकारी ऐनमा दफा १०८क थप गरी प्रचलित कानूनमा अन्यत्र जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि सहकारी संस्था वा दफा १०४ बमोजिम समस्यग्रस्त घोषणा भएका सहकारी संस्था सदस्यले जम्मा गरेको ५ लाख रूपैयाँसम्मको बचत पहिलो प्राथमिकतामा राखी भुक्तानी गर्नुपर्ने उल्लेख छ । यसले जम्मा गरेको ५

लाख रूपैयाँभन्दा बढी बचतका हकमा सम्बन्धित संस्थाले एकै पटक भुक्तानी गर्ने अवस्था नभएर मापपण्ड बनाइ सदस्यको बचत रकम आनुपातिक रूपमा भुक्तानी गर्ने व्यवस्था मिलाउनुपर्ने व्यवस्था पनि गरिएको छ ।

समस्यग्रस्त सहकारी व्यवस्थापन समितिले त्यस्तो संस्थाको सम्पत्ति वा ऋण प्रदान गर्दा लिएको धितो सुरक्षण बिक्री गर्ने सक्ने लगायत व्यवस्था थपिएको दफामा छ । तर, यो व्यवस्थाले अहिले समस्यामा रहेका सहकारीबाट बचतकर्ताले बचत फिर्ता पाउने कुरा सुनिश्चित नगर्ने पूर्वन्यायाधीश कार्की बताउँछन् ।

'नियमन गर्ने भनेको अहिले राम्रो भएका र भोलि खुलेलाई हो । तर, बचत फिर्ता नगरेका सहकारीबाट जनताको पैसा फिर्ता गराउने बलियो व्यवस्था अध्यादेशमा राखिएको छैन,' उनी भन्छन् । सहकारी स्रोत अपचलन गरेर तिनका सञ्चालक र कर्मचारी मात्र नभई, नातागोता, आफन्त, साथीभाइ लगायतका नाममा सम्पत्ति राखिएको हुनसक्छ ।

'त्यो सम्पत्ति क-कसको नाममा किन्यो, कसले खायो वा मास्यो, त्यो सबै तत्काल रोक्का गरेर बिक्री गरी बचत फिर्ता गर्नुपर्ने हुने, उनले भने । समस्यग्रस्त घोषणा भइसकेका सहकारीबाट बचत फिर्ता नभइरहेको सन्दर्भमा घोषणा हुन बाँकी तर संकटमा रहेका संस्थाबाट कसरी रकम फिर्ता गर्ने भनेर कुनै मार्गचित्रबिनाको अध्यादेशको कुनै काम नरहेको उनी बताउँछन् ।

'पीएचडी गरेको अध्यक्ष बनाएर पनि सीए सदस्य बनाएर पनि उसले बचत फिर्ता गराउन सक्दैन,' कार्की भन्छन्, 'भुसको आगो फैलिए जसरी फैलिएको सहकारी समस्या समाधानतर्फ यो कानुन गएको छैन ।'

तेश्रो पक्षको नियमन कति प्रभावकारी ?

प्राधिकरणले वित्तीय सहकारी नियमन तथा सुपरीवेक्षणका लागि नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट संस्थाको समन्वयमा रोस्टर तयार गरी सहकारी संस्थाहरूको परीक्षण (युडेन्सियल अडिट) गर्ने गराउने व्यवस्था गरिएको छ । यो भनेको सहकारी संस्थाहरूको सुपरीवेक्षणमा तेश्रो पक्षलाई सहभागी गराउने भन्ने हो । यो व्यवस्थापति पनि विज्ञहरूले प्रश्न उठाएका छन् । 'अडिटहरूले जुन संस्थामा अडिट गर्ने हो, उसैको सुविधा लिएर अडिट गर्नुपर्ने अनि उनीहरूको प्रतिवेदनको विश्वसनीयतामा प्रश्न उठ्छ कि उठ्दैन ?,' पूर्वसचिव मैनाली भन्छन् ।

वित्तीय सहकारी नियमनलाई छुट्टै कानून चाहिन्छ

बरु सरकारले यसअघि तयार गरेको वित्तीय सहकारी नियमन तथा सुपरीवेक्षण सम्बन्धी विधेयक नै अधि बढाउनुपर्ने पूर्वकार्यकारी निर्देशक थापाको भनाइ छ । वित्तीय सहकारी र अन्य सहकारी फरक भएकाले उनीहरूका लागि छुट्टै कानून चाहिने उनी बताउँछन् ।

'वित्तीय सहकारी ऐन भनेर आएको थियो, त्यसमा पनि सुधार आवश्यक थियो । तर, त्यसले अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा प्रचलनमा रहेको क्रेडिट युनियन एक्टलाई पछ्याएको थियो,' उनले भने, 'किनभने, वित्तीय सहकारीको काम विशेष प्रकृतिको हुन्छ, त्यसलाई नियमन गर्न विशिष्ट

कानून नै चाहिन्छ ।' तर, सरकारले पुरानै सहकारी ऐनमा वित्तीय सहकारी नियमनको कुरा भिसाएर खिचडी बनाएको उनको भनाइ छ । 'बचत तथा ऋण सहकारीहरूले समानान्तर बैंकिङ नै सञ्चालन गरेको हुनाले त्यसले छुट्टै कानून माग्थ्यो,' उनले भने । तर, दुवै सहकारीको नियमन भिसाएर गोलमटोल बनाएपछि समाजमा साँच्चै योगदान गरेका अन्य विषयगत सहकारीमाथि अन्याय भएको उनको भनाइ छ ।

२० वर्षदेखि सहकारी नियमनलाई दोषो तहको नियामक बनाउने बहस चले पनि यो अध्यादेशले भने त्यसो नगरेको थापा बताउँछन् । 'एसटीआई हुन नयाँ बन्ने नियामकको पनि नियमनकारी निकाय राष्ट्र बैंक नै हुनुपर्थ्यो, त्यसो नभएपछि त्यो एसटीआई भएन,' उनले भने, 'राष्ट्र बैंक ऐनले बचत लिने र ऋण दिने कार्य राष्ट्र बैंकको अनुमतिविना गर्न नपाइने भनेको छ । तर, केन्द्रीय बैंकको दायरा बाहिर सहकारी नियामक बनाउन लागियो, जसले वित्तीय कारोबारको प्रभावकारी नियमन गर्न सक्दैन ।'

त्यस्तै, सहकारी विकास बोर्ड खारेज गरेर त्यसले गर्ने काम प्राधिकरणमा न्याउने भनिए पनि त्यसो हुन नसक्ने उनले बताए । 'बोर्डले सहकारी संस्थाको सम्भाव्यता अध्ययन गर्ने तथा उनीहरूलाई व्यवसाय प्रवर्द्धन गर्ने जिम्मेवारी दिइएकोमा प्राधिकरणले त्यो काम गर्न नसक्ने उनले बताए । 'बोर्डले व्यवसाय विकास सेवा प्रदायकका काम पनि गरिरहेको थियो, जसले सहकारी क्षेत्रको उद्यमशीलता प्रवर्द्धन गर्थ्यो,' उनले भने, 'बोर्ड खारेज गर्ने भनियो तर त्यो काम कसले गर्ने भनिएन ।' यस्तो अवस्थामा गैरवित्तीय सहकारी प्रवर्द्धन गर्ने निकाय कुन भन्ने स्पष्ट नभएको उनले बताए ।

सहकारी नियमनमाथि नै लामो समयदेखि अवरोध भइरहेको सन्दर्भमा त्यससम्बन्धी कानूनी व्यवस्था गरिहाली भनेर अध्यादेश न्याइएको सहकारी सम्बन्धी अध्यादेशको मस्यौदालाई अन्तिम रूप दिने क्रममा काठमाडौं काँग्रेस महामन्त्री गगन थापा बताउँछन् ।

'सहकारी संस्था बचत रकम दुरुपयोगसम्बन्धमा संसदीय छानबिन विशेष समितिको प्रतिवेदन कार्यान्वयन गर्ने क्रममा गृह मन्त्रालयले काम गरेको थियो, बाँकी काम हुन सकेको थिएन, प्रतिवेदन कार्यान्वयन भएन भनेर गुनासो थियो । त्यसका लागि तत्कालका लागि यो काम गरेका हो,' उनले भने । अध्यादेशमा केही कमजोरी भएको रहेछ भने यसको प्रतिस्थापन कानून न्याउंदा सुधार गर्न सकिने उनले बताए । 'सत्ता साफेदार दुई दलको नियत सही छ । सुधार गर्ने भन्ने नै छ । तर, यसमा कमी भएका कुराहरू प्रतिस्थापन कानूनमा न्याउने छौं,' उनले भने ।

सहकारी ठगी मुद्दामा मिलाउनु हुन सक्ने

अध्यादेश मार्फत अदालतमा चलेको बचतकर्ताको बचत रकम भुक्तानी दिन नसकेको वा बचत रकम विचाराधीन गरेको वा सहकारी ठगी गरेको मुद्दा अदालतमा विचाराधीन रहेको अवस्थामा मिलापत्र हुन सक्ने व्यवस्था पनि गरिएको छ । सदस्यको बचत रकम वा हिनामिना भएको बचत रकम फिर्ता गरेकाले मिलापत्र गराइ पाउँ भनी निवेदन दिए त्यस्तो मिलापत्र हुन सक्ने व्यवस्था सहकारी ऐनमा गर्ने प्रस्ताव गरिएको छ । त्यस्तो मिलापत्र फैसला कार्यान्वयन चरणमा समेत गर्न सकिने छ र त्यसरी मिलापत्र भएकोमा प्रतिवादीलाई लागेको दण्ड जरिवाना र बिगो तिरुनु बुझाउनु नपर्ने र कैदको समेत लगत कट्टा हुने व्यवस्था गरिएको छ । तर, प्रचलित कानून बमोजिम मिलापत्र हुन नसक्ने संगठित अपराध, सम्पत्ति शुद्धीकरण र अन्य फौजदारी कसुर सँग सम्बन्धित मुद्दामा मिलापत्र गर्न नसकिने व्यवस्था छ । त्यस्तै, सहकारी ठगीको उजुरी दिन सक्ने म्याद '९० दिन' रहेकोलाई एक वर्ष बनाइएको छ ।

निर्देशक भट्टराई स्वयंको स्क्रिप्ट लेखन रहेको 'नरसिंहा'बाट

२०८२ सालको नयाँ वर्षलाई लक्षित गर्दै आगामी चैत २९ गतेलाई दुई एक्सन फिल्म 'कमा' र 'पिताम्बर'ले प्रदर्शन मिति घोषणा गरिसकेको अवस्थामा विहीबार अभिनेता राजेश हमालको कमा फिल्म 'नरसिंहा' अवतारले पनि प्रदर्शनका लागि यही मिति रोजेको छ ।

'ऊनको स्वीटर'को 'मखमली' गीतमा विपिन र मिरुनाको अव्यक्त प्रेम

काठमाडौं/केही दिनअघि आर्टमाफ्ट युट्यूब च्यानलबाट फिल्म 'ऊनको स्वीटर'मा समावेश 'मखमली' गीतको सानो अंश सार्वजनिक गरिएको थियो, जुन यतिबेला धेरै दर्शकको मुखमा फुगिइएको छ । गीतको सानो अंशमा पनि सयौं टिकटक र रिल्स बनेका छन् । यसैबीच, यो गीतको पूरा अंश विहीबार सार्वजनिक गरिएको छ । आठ मिनेट लम्बाईको गीतलाई मेलको परिवेशमा तयार पारिएको छ ।

कौडा बाकामा आधारित गीतले फिल्मका मुख्य अभिनेता विपिन कार्की र अधिनेत्री मिरुना मगरबीचको अव्यक्त प्रेम व्यक्त गर्छ, जो फरक जातीय पृष्ठभूमिका हुन् । सुजन चापागाई र सुनिता थेगिमको स्वर रहेको गीतमा हर्क साउदको शब्द र सुजनकै संगीत छ । यसका संगीत निर्माता कोविद बज्र हुन् । गीतको अडियोमा दर्शकलाई मन्त्रमुग्ध बनाउन सक्ने शक्ति छ ।

थीप गुरुङको कोरियोग्राफीमा तयार भएको गीतको भिडियोमा अभिनेता विल्सन बिक्रम राई पनि प्रस्तुत छन् । उनी मिरुनासँग नाच्ने

गर्दा विपिन निराश देखिन्छन् । यसले मिलापत्र उनको प्रेम दर्शाउँछ । मीठासपूर्ण शब्द र सुजनको जादुयी स्वरले गीतमा ज्यान भर्ने काम गरेको छ । गीत रिलिज भएसँगै युट्यूबमा सुजनको स्वरको दर्शकहरूले मुक्तकण्ठले प्रशंसा गरिरहेका छन् ।

आगामी बैशाख २६ गतेबाट सार्वजनिक प्रदर्शनमा आउन लागेको फिल्मलाई नवीन चौहानले निर्देशन गरेका हुन् । यो उनको पहिलो निर्देशकीय फिल्म हो । यसअघि उनले 'धुमी धुमी', 'तीन पाते', 'फूलचुट्टे रानी' जस्ता म्यूजिक भिडियो निर्देशन गरिसकेका छन् । फिल्ममा विपिन, मिरुना र

विल्सनसहित सुनिल पोखरेल, माओत्तै गुरुङ, प्रेम सुब्बा, एलेक्स पारस, परीक्षा लिम्बू, सुरज तमू, शारदा देवी सिलवाल लगायतको अभिनय छ ।

फिल्मलाई निर्देशक चौहानले नै लेखेका हुन् भने उनलाई लेखनमा सुरज कटवालले सहाएका छन् । यसमा किन्तन राजभण्डारीको छायांकन तथा कृष्णा भण्डारीको सम्पादन छ । आर्टमाफ्टको निर्माण रहेको फिल्मको कार्यकारी निर्माता सागर बुढाथोकी र मिलन खत्री हुन् । फिल्ममा समावेश गीतहरूमा सुजन चापागाईसहित भुमा लिम्बू, सुनिता थेगीम र सलिला वि.क.ले स्वर दिएका छन् ।

वरुणको 'बेबी जोन'माथि 'पुष्पा २' नै भारी

काठमाडौं/यतिबेला भारतका हलमा साउथ फिल्म 'पुष्पा २'को हालीमुहाली छ । प्रदर्शनको चौथो सातामा आइपुग्दा समेत फिल्मको व्यापार अर्को धामिने छुट्टैकोट देखिएको छैन । बलिउडको नाममा रहेको एकपछि अर्को रेकर्ड तोडिरहेको फिल्मले क्रिसमसको दिन पारेर बुधवारबाट प्रदर्शनमा आएको बलिउड अभिनेता वरुण धवनको फिल्म 'बेबी जोन'लाई समेत हलमा टिकन मुश्किल पारेको छ ।

'पुष्पा २'का कारण 'बेबी जोन'को ओपनिङ नै प्रभावित बन्यो । करिब तीन हजार स्क्रिनमा रिलिज भएको फिल्मले २० करोड माथि ओपनिङ गर्न सक्ने प्रक्षेपण गरिएको थियो । तर, 'पुष्पा २'ले तेश्रो हप्ताको बुधवार गरेको कमाइ जति पनि फिल्मको ओपनिङ हुन सकेन । बलिउड ट्रेड एनालिस्ट तरण आदर्शका अनुसार फिल्मले ११ करोड २५ लाखको ओपनिङ गरेको छ । जबकि, 'पुष्पा २'ले हिन्दी भर्सनमा मात्र बुधवार १५ करोड ५० लाख छापेको छ ।

'बेबी जोन'ले अपेक्षित ओपनिङ गर्न नसकेको भए पनि यो वरुणको कोभिडपछिकै सबैभन्दा ठूलो ओपनिङ गर्ने फिल्म बनेको छ । कोभिडपछि आएका उनका दुईवटा

फिल्म 'जुगजुग जियो' र 'भेडिया'ले १० करोडको ओपनिङ गरेका थिए । 'बेबी जोन'ले ११ करोडको ओपनिङ गर्नुमा बलिउड सुपरस्टार सलमान खानको केभियोको ठूलो योगदान रहेको भारतीय मिडियाहरूको दाबी छ ।

'बेबी जोन'को टेलर आएपछि दर्शकमा फिल्मप्रति अपेक्षा बढेको थियो । तर, फिल्मले प्रतिक्रिया नै कमजोर पाएको छ । वरुणका 'हार्डकोर' फ्यानबाहेक प्रायःले यसलाई साउथ फिल्म 'थेरी'को सस्तो कपी भनेका छन् । फिल्मलाई समीक्षा पनि राम्रो मिलेको छैन । जसले गर्दा आगामी

दिनमा फिल्मको व्यापार खस्किने निश्चित भयो: छ । र, यसको फाइदा 'पुष्पा २'लाई नै हुनेछ ।

'बेबी जोन'को बजेट भाइ १८० करोड हो । यसले लगानी उठाउन मात्र भारतीय बजारबाट कतिमा ३ सय करोड कमाउनु पर्नेछ । फिल्मले हासिल गरेको ओपनिङ हेर्दा यो सम्भव देखिँदैन । यद्यपि, पाँच दिनको विकेन्ड मिलेकाले फिल्मले सय करोडको आँकडा भने नयाउन सक्ने प्रक्षेपण गरिएको छ । 'जवान' फेस्टिभल निर्देशक एटलीको निर्माण रहेको फिल्मलाई कलीसले निर्देशन गरेका हुन् ।

चैत २९ मा थपियो 'नरसिंहा', त्रिपक्षीय भिडन्त निश्चित

काठमाडौं/वर्षेनि दशैं र तिहारपछि नेपाली नयाँ वर्षमा फिल्म रिलिजको ठूलो चाप देखिने गरेको छ । यो समयमा दर्शकहरू मनोरञ्जनका लागि हलमा ओडिरेन्ट भन्ने विश्वासमा निर्माताहरूको नयाँ वर्षमा फिल्म रिलिज गर्न ठूलै प्रतिस्पर्धा चल्ने गरेको छ ।

यो सिलसिला यसपटक पनि रोकिएको छैन । आगामी नयाँ वर्षमा त्रिपक्षीय भिडन्त निश्चित भएको छ । त्यो पनि एउटै जनराका फिल्महरूबीच ।

२०८२ सालको नयाँ वर्षलाई लक्षित गर्दै आगामी चैत २९ गतेलाई दुई एक्सन फिल्म 'कमा' र 'पिताम्बर'ले प्रदर्शन मिति घोषणा गरिसकेको अवस्थामा विहीबार अभिनेता राजेश हमालको कमा फिल्म 'नरसिंहा' अवतारले पनि प्रदर्शनका लागि यही मिति रोजेको छ ।

निर्देशक दीवाकर भट्टराईले चैत २९ गतेबाट फिल्म प्रदर्शनमा आउने जानकारी दिए । यतिबेला छायांकन भइरहेको यो फिल्म पनि एक्सन प्रधान हो । अब एउटै मितिमा तीन एक्सन फिल्म भिड्नेछन् ।

अभिनेता हमालले ७ वर्षपछि कमाब्याक गरेका हुन् । यसैले फिल्मप्रति दर्शकमा पनि उत्साह देखिएको छ ।

यो फिल्मलाई हमालको करिअरको 'दोस्रो इनिङ' मानिएको छ । यसमा उनीसहित सरोज खनाल, राज कटवाल, नीता शाह, सनिषा बडुराई, प्रशान्त तामाकार, उषा खड्गी लगायतको अभिनय रहेको छ ।

एप्पल इन्टरटेन्मेन्ट,

रिच इन्टरटेन्मेन्ट र एफडी कम्पनीले संयुक्त रूपमा वितरण गर्ने यो फिल्ममा नेम महर्जन, दीपक शर्मा ढकाल, न्यूपाते र नरेन्द्र महर्जन निर्माताको रूपमा छन् । 'हस्त दीर्घका निर्देशक चन्द्र पन्तको द्बन्द्व निर्देशन रहेको फिल्ममा राजेश हमाल दुई फरक लुकमा प्रस्तुत हुने जनाइएको छ । प्राप्त जानकारी अनुसार, फिल्ममा उनी प्रहरी अधिकारीको भूमिकामा छन् ।

के तपाईं फोटो कपी प्रिन्टर मेसिन किन्दै हुनुहुन्छ ?

Brother, Canon, HP, Sharp, Ricoh, Epson, Kyocera, Lexmark

टोनर रिफिलिङ, प्रिन्टर, कम्प्युटर, फोटोकपी लगायतको सर्विस छिटो छरितो र भरपर्दो रूपमा गर्नुभई बुक्क हुनुहोस् ।

Printer Shop
The complete office solution
Contact No. 9845292140,
057-527041, Schoolroad,
Hetauda-4
tonerhouse_htd@yahoo.com

